

відрізняються. Українське законодавство робить більший акцент на захист прав мовних меншин і дозволяє використання інших мов у громадах, тоді як Франція спрямована на використання лише державної мови у всіх публічних сферах.

Список використаних джерел

1. Закон Тубона. URL: <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000349929>
2. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96вр#Text>
3. Конституція Франції. URL: <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000571356/>

Гнатенко Каріна Олександрівна,
здобувач ступеня вищої освіти
бакалавра навчально-наукового
інституту права та психології
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник:
доцент кафедри мовної підготовки
навчально-наукового інституту права
та психології Національної академії
внутрішніх справ, кандидат
філологічних наук, доцент **Бортун К. О.**

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ЮРИДИЧНОГО ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА В УКРАЇНІ: НА ШЛЯХУ ДО ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ

Юридичне документознавство в Україні наразі перебуває на шляху активних змін, що продиктовані стрімким розвитком, євроінтеграційними процесами та необхідністю адаптації до нових реалій. Актуальним є створення цифрового суспільства, зокрема документообігу, що є віддзеркаленням правових відносин. Право врегульовує відносини між учасниками суспільства, яке стає диджиталізованим. Тому наразі є важливим встановлення особливостей еволюційної природи юридичного документа як важливої категорії документообігу у правознавстві. Узагальнення тенденцій розвитку формує такі етапи: цифровізація й електронний документообіг, інформаційна безпека, уніфікація та стандартизація, синхронізація з європейськими стандартами, розвиток «LegalTech», зміщення фокусу на аналіз даних.

Вивчення питань сучасного юридичного документознавства в Україні свідчить про суттєві зрушення у сфері цифровізації, посилення інформаційної безпеки та наближення до європейських стандартів документообігу [4, 5, 6]. А впровадження новітніх технологій не тільки оптимізує юридичні процеси, але й посилює захист інформації [8, 10], що має особливе значення в контексті зростаючих загроз кібербезпеці та потреби у відповідності міжнародним стандартам захисту даних [1, 7].

Упровадження електронного документообігу (ЕДО) постає невід'ємною складовою функціонування як державних органів, так і комерційних структур. Використання електронного цифрового підпису (ЕЦП) надає юридичної сили електронним документам, роблячи їх повноцінною альтернативою паперовим аналогам. ЕДО спрощує обмін інформацією, зменшує бюрократичне навантаження, підвищує прозорість й ефективність роботи з документами.

Зі зростанням обсягів електронних документів, питання їх захисту набуває актуального значення. Адже забезпечення конфіденційності, цілісності й доступності інформації, протидія кібератакам і несанкціонованому доступу є найважливішими викликами, які постають перед юридичним документознавством. Важливим напрямом розвитку є встановлення чітких стандартів і вимог до юридичних документів, що сприятиме їх сумісності з різними інформаційними системами, спростить обмін документами між різними установами та мінімізує ризик помилок.

Україна наразі активно та впевнено крокує до Європейського Союзу, де наявні сучасні технології і новітній захист для різних видів документів. Саме тому євроінтеграційний курс нашої держави передбачає приведення національного законодавства та практики документообігу у відповідність до європейських норм, гармонізувати з європейськими стандартами. Це стосується як вимог до змісту й оформлення документів, так і стандартів роботи з ними.

Сьогодні, усі працівники юридичної сфери використовують систему «LegalTech». За її допомогою, складання різних видів документів стає вдвічі легшим. Ця система допомагає складати, аналізувати, додавати та перефразувати той чи інший текст відповідно до чинного законодавства. Інноваційні технології все активніше використовують для вирішення юридичних завдань. Штучний інтелект (ШІ) здатен автоматизувати рутинні операції із

документами, аналізувати великі масиви даних, виявляти ризики та надавати рекомендації. Саме тому, збільшення обсягів інформації вимагає від фахівців з юридичного документознавства не тільки знання правил роботи із документами, а й навичок аналізу даних, уміння виявляти важливу інформацію й використовувати її для прийняття рішень.

Отже, сучасне юридичне документознавство в Україні перебуває на етапі активної трансформації, спрямованої на цифровізацію процесів, оптимізацію документообігу та підвищення рівня інформаційної безпеки. У межах цього процесу ключовими тенденціями є перехід до електронного документообігу, створення електронних архівів, розвиток систем електронного підпису й впровадження автоматизованих систем для управління документами. Це відповідає загальносвітовим трендам, однак в Україні має також стратегічне значення у контексті інтеграції до європейського правового простору й забезпечення відповідності міжнародним стандартам.

Цифрова трансформація юридичного документознавства в Україні відкриває нові можливості для підвищення ефективності правової системи, прозорості документообігу та покращення безпеки інформації. Упровадження електронного документообігу, автоматизованих систем управління документами та механізмами захисту даних є критично важливими кроками на шляху до інтеграції у міжнародний правовий простір і забезпечення сучасних стандартів правосуддя.

Список використаних джерел

1. Бортун К.О., Серветник А.В. Етичні принципи сучасного працівника документного й інформаційного фаху. Молодь, освіта, наука, культура і національна самосвідомість в умовах європейської інтеграції: Зб. матеріалів XXV Всеукр. наук.-практ. конф., Київ, 27 квітня 2023 р. Київ: Вид-во Європейського університету, 2023. Т 1. С. 209–211.

2. Бортун К. О. Комунікація: статус і функційний аналіз дефініції. Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції «Сучасна філологія: теорія та практика». Київ: Нац. акад. СБУ, 2024. С. 143–145.

3. Бортун К.О. Лінгвістичні вектори формування архітектоники сучасного молодіжного дискурсу. Іншомовна підготовка працівників правоохоронних органів та фахівців із права: матеріали наук.-практ. конф. (Київ, 16 трав. 2024 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2024. С. 15–19.

4. Красницька А.В. Юридичне документознавство. URL: https://arm.naiu.kiev.ua/books/legal_documentation/info/lec1.html.
5. Наумик А., Сидоренко Н. Розвиток юридичного документознавства в Україні як основа сучасної правової площини. Collection of Scientific Papers «SCIENTIA». October 20. P. 44–46. URL: <https://previous.scientia.report/index.php/archive/article/view/1251>.
6. Скидан Р. О., Сезонов В. С., Ястремська Н. М. Теоретико-методологічні засади становлення та розвитку юридичного документознавства в Україні. Академічні візії. 2023. № 17. С. 120–130.
7. Концепції сучасного документознавства: навч.-метод. посіб. для студ. вищ. навч. закладів напряму 8.020105 «Документознавство та інформ. Діяльність». Рівне: РДГУ, 2010. 120 с.
8. Кульчицький Т.Р., Ковальчук Ю.М., Сезонов В.С. Аналіз сучасних досліджень у сфері юридичного документознавства країн ЄС: досвід для України. Академічні візії. Вип. 16. 2023 DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7670657>.
9. Онлайн-енциклопедія українського legal tech. URL: <https://legaltch.org.ua> (дата звернення 21.10.2024).
10. Kuznetsov Y., Bortun K., Suran T., Pilash M., Shkurko H. Comparación de la arquitectura del texto dialectal en ucraniano e inglés. Apuntes Universitarios, 13(1). 2023. <https://doi.org/10.17162/au.v13i1.1317>.

Градюк Іванна,

здобувач ступеня вищої освіти
бакалавра навчально-наукового
інституту права та психології
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник:
завідувач кафедри правничої
лінгвістики Національної академії
внутрішніх справ **Шутенко С. В.**

УКРАЇНСЬКА МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРАВОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ В СУЧАСНІЙ ПРАВОВІЙ СИСТЕМІ

Мова як інструмент комунікації є основою людського спілкування, що дозволяє передати думки, почуття та інформацію. Як зазначав український письменник Василь Сухомлинський: «Мова – духовне багатство народу» [3]. Тобто